

Opublikowano dnia 30 maja 1958 r.

A01m 5/00

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 40834

Kl. 45-1-3/02

45h 5/00

Wyższa Szkoła Rolnicza*)

Poznań, Polska

Urządzenie do usuwania szkodników, zwłaszcza słodyszka rzepakowego

Patent trwa od dnia 3 sierpnia 1956 r.

Przedmiotem wynalazku jest urządzenie do usuwania szkodników z roślin, a zwłaszcza z rzepaku. Jednym z największych szkodników tych roślin jest chrząszczyk, pospolicie zwany „słodyszek”, wyrządzający największe szkody w okresie kwitnienia.

Usuwanie tego chrząszcza przed okresem kwitnienia jest niedogodne i trudne, w samym zaś okresie kwitnienia nie można go zwalczać środkami chemicznymi z uwagi na zapylenie kwieciami przez pszczoły, wobec czego opylacze stosowane do zwalczania szkodników nie nadają się do tego celu.

Urządzenie według wynalazku wyróżnia się tym, że stanowi samodzielny pojazd powodujący gwałtowne wstrząsanie kwieciami przy przesuwaniu się przez pole pojazdu i wytrząsanie chrząszczyków do odpowiednich chwytaczy, w których znajduje się masa klejąca uniemożliwiająca chrząszczom uciekanie, przy czym chwytacze są wyposażone w urządzenie zabezpieczające pszczoły przed opadnięciem na klejącą powierz-

chnie. Urządzenie jest zaopatrzone w silniczek napędowy popychający je w polu, najlepiej motocyklowy.

Na rysunku fig. 1 przedstawia urządzenie w widoku z boku; fig. 2 — urządzenie w widoku z góry, przy czym uwidoczniono przód urządzenia w czasie przesuwania się przez pole rzepaku.

Urządzenie do usuwania szkodników, zwłaszcza słodyszka rzepakowego, jest wykonane w postaci ramy 1, osadzonej na kołach jezdnych 3, 5. Przód urządzenia stanowi rama czołowa 6, osadzona i łącząca pionowe filary 4. Urządzenie posiada siedzenie dla kierowcy 15 i koło sterujące 14, umożliwiające sterowanie tylnym kołem 3, służącym równocześnie jako koło napędowe. Koło to otrzymuje swój napęd z silnika 2 na przykład motocyklowego, poprzez dowolną przekładnię 16, np. łańcuchową. Przód urządzenia według wynalazku posiada zawieszony szereg łożek chwytanych 7 na wieszakach 8. Nad szeregiem łożek chwytanych 7 jest zawieszony górny rząd łożek wstrząsowych 9, osadzonych na dwuramiennych dźwigniach, tak zwanych wahaczach 10. Łódki 9 posiadają ochrony z siatek o takiej gęstości

*) Właściciel patentu oświadczył, że twórcą wynalazku jest inż. mgr Aleksander Kintzi.

oczek, że przepuszczają dorosłe chrząszczyki słodyszka o stosunkowo niedużych rozmiarach, a zatrzymują pszczoły, które wskutek opadnięcia na siatkę i doznawania na niej wstrząsów, szybko unoszą się w powietrze i uciekają. Górne końce dwuramiennych dźwigni wahaczy 10 są połączone wspólną listwą 13. Jedno z kół jezdnych pojazdu, np. prawe koło 5, porusza wahacze 10 w ten sposób, że napędza poprzez przekładnię i mimośrodek 11 za pomocą drążka 12 listwę poprzeczną 13 i rząd górnych łożek 9. W czasie pracy urządzenia, łożki 9 przesuwają się w międzyrzedach, górne zaś 9 zaopatrzane w siatki wykonują poprzeczne ruchy wahadłowe, uderzając stosunkowo gwałtownie w rośliny i powodując strącanie chrząszczyków do łożek 7 wypełnionych masą kleistą, najlepiej klejącym smarem.

Urządzenie wahadłowe, jak i same łożki wstrząsające są osadzone nastawnie w odniesieniu do wysokości, tak że można je nastawiać w zależności od wysokości roślin.

Dla większej wydajności pracy jest wskazane zaopatrzyć urządzenie w dwa komplety łożek 7, by po przejechaniu pola, obsługa mogła usunąć wymienne łożki 7 z wychwytanym słodyskiem i wstawić nowy komplet z wyłożoną świeżą masą kleistą, przy czym poprzedni komplet łożek może być oczyszczony i przygotowany do ponownego zastosowania po powrocie maszyny na to stanowisko.

Urządzenie według wynalazku nadaje się do zwalczania i innych szkodników, zwłaszcza typu chrząszczyków, które łatwo strącać z roślin podobnie jak słodyszka, oraz do zastosowania urządzenia jako opylającego i opryskującego rośliny w zależności od potrzeby.

Zastrzeżenia patentowe

1. Urządzenie do usuwania szkodników, zwłaszcza słodyszka rzepakowego, znamienne tym, że stanowi pojazd najlepiej w postaci trójkołowca i posiada ramę (1), osadzoną na kołach jezdnych, a w przedniej części pojazdu są osadzone wahliwie w kierunku poprzecznym wstrząsowe łożki (9) i zawieszone pod nimi nieruchome łożki (7), zbierające strąsane szkodniki.
2. Urządzenie według zastrz. 1, znamienne że łożki (9) są osadzone na dźwigniach (10) wahliwie poprzecznie do kierunku jazdy pojazdu i połączone wspólną listwą (13) napędzaną za pomocą drążka (12) mimośrodem (11) od jednego z kół jezdnych, np. (5).
3. Urządzenie według zastrz. 1 i 2, znamienne tym, że zespół łożek (9 i 7) jest osadzony nastawnie pod względem wysokości.
4. Urządzenie według zastrz. 1 — 3, znamienne tym, że łożki (9) posiadają siatki o wielkości oczek takich, iż przepuszczają chrząszczyki, zatrzymują zaś pszczoły.
5. Urządzenie według zastrz. 1 — 4, znamienne tym, że zespół łożek (7) jest osadzony wymiennie, przy czym łożki te są wypełnione masą klejącą, np. klejącym smarem.
6. Urządzenie według zastrz. 1 — 5, znamienne tym, że tylne koło (3) jest kołem napędowym i sterującym, połączonym z kołem sterowym (14).
7. Urządzenie według zastrz. 1 — 6, znamienne tym, że jest wyposażone w silnik napędowy (8), na przykład motocyklowy, najlepiej połączony poprzez łańcuchową przekładnię (10) z kołem (3).

Wyższa Szkoła Rolnicza

Zastępca: Kolegium Rzeczników Patentowych

